

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212211631
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212211631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Kataríny Slováčekovej v právnej veci žalobkyne: CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava, Panenská 7, zastúpenej usadenou euroadvokátkou: JUDr. Helena Strachotová, Martin, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému: R. C., nar. XX. B. XXXX, bytom U. Q. XX, o 1.018,04 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 23. augusta 2013 č. k. 5C/137/2012 - 78 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej p o t v r d z u j e .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi istinu 197,86 eur s úrokom z omeškania 9,5% ročne zo sumy 197,86 eur od 1. októbra 2011 až do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol a III. žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 a § 544 ods. 1 až 3 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), § 273 ods. 1 až 3 Obch. z. (Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z.. Vecne mal potom za to, že žaloba bola dôvodnou len čiastočne. Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 31.3.2008 (súčasťou ktorej zmluvy sa mali stať aj všeobecné obchodné podmienky žalobkyne) so spotrebovaním a riadnym nesplatením poskytnutého úveru zo strany žalovaného. Súd prvého stupňa mal za to, že v predmetnej písomnej zmluve absentuje súhrnný prehľad, ktorý by obsahoval lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, z ktorého dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ. Rovnako mal za to, že absentuje aj údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, teda doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo rovnako zákon sankcionuje nepriznaním úrokov a poplatkov. Preto za opodstatnenú považoval len čiastkovú požiadavku žalobkyne na tzv. istinu s úrokom z omeškania nadväzujúcim na takúto istinu v zákonom pripustenej výške. Ohľadom zmluvnej pokuty mal súd prvého stupňa za to, že jej „dojednanie“ len v obchodných podmienkach žalobkyne spôsobilo, že tu chýbala zákonom predpísaná písomná forma (prejav vôle žalovanej vyjadrený podpisom). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil paušálnym odkazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. a vecne pomerom úspechu žalobkyne a žalovaného, ktorý bol v prospech žalovaného, ktorému však v súvislosti s konaním nevznikli žiadne trovy.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie len žalobkyňa a to len čo do zamietajúcej časti vo veci samej a v časti o trovách konania s návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti vyhovením žalobe aj v takejto časti. Alternatívne navrhla zrušenie rozsudku v napadnutej časti a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mala za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne skutkovo i právne posúdil, podľa žalobkyne zmluva a všeobecné obchodné podmienky obsahujú všetky zákonné podmienky a nárok je dôvodný v plnom rozsahu.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. vec v medziach odvolania (teda správnosť rozhodnutia rozsudkom vo veci samej v zamietajúcej časti, ako aj v časti trov konania) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu síce šlo /aj/ o vec samu, na druhej strane však nie aj o ktorýkoľvek zo zákonom ustanovených prípadov potreby prejednávania takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu, nakoľko tu nevznikla potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, súd prvého stupňa vec prejednal na pojednávaní, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa len v napadnutej časti vo veci samej treba považovať za správny (a to napriek viacerým pochybeniam pri jeho odôvodňovaní, namietaným aj odvolateľkou).

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ktorý bol až neskôr, teda po uzavretí zmluvy v prejednávanej veci a to od 11. júna 2010 nahradený novším zákonom č. 129/2010 Z. z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať i konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa ust. § 4 ods. 3 rovnakého zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 35 ods. 2 O. z. právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Z predmetnej zmluvy účastníkov v jej časti B) označenej „KLASICKÝ ÚVER“ vyplýva výška úveru niekdajších 30.000 Sk, t. j. 995,82 eur, celkové náklady 23.280 Sk, t. j. 772,76 eur, počet mesačných splátok 60, výška mesačných splátok 888 Sk, t. j. 29,48 eur, ročná úroková sadzba 24% a RPMN 28,61%.

Posudzujúc práve citované ustanovenie zmluvy za použitia výkladu v zmysle § 35 ods. 2 O. z. a § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy účastníčok, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa a to že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, keď v uvedenom ustanovení sa nenachádza žiaden údaj, ktorý by sa dal považovať za označenie konečnej splatnosti úveru (je tu určená iba splatnosť prvej splátky a počet splátok). S poukazom na znenie príslušného zákonného ustanovenia nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca tu výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď konečná splatnosť môže byť v zmluve určená i iným spôsobom ako uvedením dátumu, avšak takým, ktorým je nesporne a jednoznačne určiteľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky. V predmetnej zmluve ale údaj o konečnej splatnosti úveru

nie je uvedený žiadnym spôsobom. Ak by súd prijal argumentáciu odvolateľa, že konečná splatnosť úveru sa dá vypočítať, tak potom údaj o konečnej splatnosti úveru by nemusel byť obsiahnutý v žiadnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože ak sa v nej uvedú základné náležitosti iba podľa písm. i/ zákona, dátum konečnej splatnosti úveru je vypočítateľný vždy.

Zjavne nespochybniteľným bol aj ten záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého úverová zmluva neobsahovala ani určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, hoci to vyžadoval § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu v zmysle citovaného ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. kde je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, bolo v konaní nesporne preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 995,82 eur, z ktorého uhradil dosiaľ uhradil sumu 797,96 eur a rozdiel v istine tak predstavoval 197,82 eur.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní zakladajúce zmluvnú pokutu alebo iné obdobne znevýhodňujúce ustanovenia zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripojuje svoj podpis (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11).

Odvolací súd má za to, že žalovaný ako spotrebiteľ nebol pred podpisom zmluvy, ktorá obsahovala drobným písmom odkaz na všeobecné podmienky žalobkyne pre poskytnutie spotrebiteľského úveru s danými všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámený (opak zo spisu nevyplýva). V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej a aj v prejednávanej veci sa podpis žalovanej nachádza na zmluve, avšak nenachádza sa na všeobecných podmienkach žalobkyne pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Preto bolo dôvodným aj zamietnutie žaloby v časti smerujúcej k zaplateniu zmluvnej pokuty za omeškanie so splácaním úveru.

Pri riadení sa všetkými opísanými úvahami tak odvolací súd mal za to, že v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej súd prvého stupňa rozhodol vecne správne. Preto rozsudok v takejto časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Pri takomto výsledku odvolacieho konania v ňom bol plne úspešný žalovaný, ktorému tak vzniklo právo na náhradu trov (podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Žalovaný však nepodal návrh na priznanie mu náhrady (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a túto ani v zákonom ustanovenej lehote (troch pracovných dní) nevyčísli, preto mu odvolací súd náhradu nepriznal.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.